

Marcus

447

Mat. 8. e. **8. f. 1. 8. d.**
11A
11B
11C
11D
11E
11F
11G
11H
11I
11J
11K
11L
11M
11N
11O
11P
11Q
11R
11S
11T
11U
11V
11W
11X
11Y
11Z

Tace: obtumescere. Et cessavit ventus: et facta est tranquillitas magna. Et ait illis / Quid timidi estis? Necdū habetis fides. Et timuerūt timore magno. et dicebant ad alterutrū / Quis putas ē iste: qz ventus et mare obedīūt ei? **IV**

A Venerūt trans fretū maris i regione gerasenoz / Et exiit ei d' nauī statim occurrit d' monumētis hō i spiritu immūdo: q' domicilium habebat i monumētis. Et neqz catenis iam q'sqz poterat eū ligare: qm se pe' compedibz et catenis vincit' dirupisset catenas: et cōpedes cōminuisset. et nemo poterat eum domare. Et sp' die ac nocte in monumentis et in montibus erat clamans: et concidens se lapidibz. Videns aut' iesus a lōge cucurrit et adorauit eū. et clamans voce magna dixit: Quid mihi et tibi iesu fili dei altissimi? Adiuuro te p' deū ne me torqueas. Dicebat enī illi: Eri spūs imūde ab hōie isto. Et interrogabat eū. Quid tibi nomē est? Et dicit ei Legio mihi nomē ē: qz multi sum. Et deprecabat eū multū ne se expelleret extra regionē. Erat aut' ibi circa montē grex porcor' magnus pascēs in agris. Et deprecabant eū spūs: dicentes: Mitte nos i porcos: vt in eos introeam? Et cōcessit eis statim iesus. Et exiit spūs imūdi introierūt i porcos: et magno ipetu grex precipitatus est in mari ad duo milia: et suffocati sūt i mari. Qui aut' pascebāt eos fugerūt et nūciauerūt in ciuitatē et in agros. Et egressi sūt videre qd esset facti: et venerūt ad iesū. et vidēt illū q' a demonio verabat sedētē vestitum et samentis: et timuerūt. Et narrauerūt illis q' viderāt q'liter factū esset ei q' demoniū habuerat. et de porcis. Et rogare cepērūt vt discederet d' sinibz eoz. Cūqz ascēderet nauī: cepit illū deprecari q' a demonio veratus fuerat vt esset cū illo. et non admisit eū: s' ait illi. Vadei domū tuaz ad tuos: et annūcia illis q'nta tibi dñs fecerit. et miser' sit tui. Et abiit et cepit predicare i t'rapoli: quāta sibi fecisset iesus

et oēs mirabant. / Et cū ascēdisset iesus i nauim rursus trans fretū: puenit turba multa ad eū. et erat circa mare. Et venit q'daz de archisynagogis noie iayrus: et videns eū p'cidit ad pedes eius et deprecabat eū multū dicens: qm filia mea in extremis est. Veni impone manū tuā sup eā: vt salua sit et viuat. Et abiit cū illo. et seq'bat eū turba multa: et cōprimebāt eū. / Et mulier q' erat i p'stuoio sanguis anis duodeci et fuerat multa p'pessa a cōpluribz medic' et rogauerat oia sua: nec qcqz p'fecerat: s' magi' deterius habebat: cū audisset d' iesu venit in turba retro: et tetigit vestimentū eius. Dicebat enī: qz si vel vestimentū ei' tetigero: salua ero. Et cōfestim siccata ē fons sanguinis ei' et sensit corpore: qz sanata esset a plaga. Et statim iesus in semetipso cognoscēs virtutē q' exierat de illo: cōuersus ad turbā aiebat: Quis tetigit vestimēta mea? Et dicebāt ei discipuli sui: Vides turbā cōpmentē te: et dicis q's me tetigit? Et circūspiciebat videre eā q' h' fecerat. Mulier hō timēs et tremēs sciēs qd factū esset in se: venit et p'cidit an' eū et dixit ei oēs veritatē. Ille aut' dixit ei / Filia fides tua te saluā fecit: vade i pace: et esto sana a plaga tua. Adhuc eo loquēte veniūt nunci' ad archisynagogū dicētes: qz filia tua mortua est: Quid vltra veras mgm? Iesus aut' audito verbo qd dicebat: ait archisynagogo Noli timē: tūmodō crede. Et nō admisit quecūqz se seq': nisi petrū et iacobū et iohannē fratres iacobi. Et veniūt i domū archisynagogi. Et vidit tumultum et flētes et euulantes multum: et ingressus ait illis: Quid turbamī et ploratis? Puella nō ē mortua s' dormit. Et irridebant eum. Ipse hō eiec' omnibz assumit patrē et matrē puellē: et qui secum erant: et ingrediunt' vbi puella erat iacens: et tenens manum puellē ait illi: Habitacumi: quod ē interpretatum / puella tibi dico surge. Et cōfestim surrexit puella: et ambulabat. Erat at' ānoz duodecā. Et obstupuerūt

Mat. 9. d. Lu. 8. f. 30. 4. g.
Mat. 9. d. Lu. 8. f.
Mat. 9. d. Lu. 8. f.
Mat. 9. e. Luc. 7. g. et. 18. g.
Mat. 9. e.
Mat. 9. e.